

„Føstulávintsrok“ á Torginum í SMS

Í komandi viku fer Rok-kjallarin at skipa fyrri loppumarknaði á Torginum í SMS. So leingi hetta tiltak varir, er sjálvur Rok-kjallarin á Hálsi stongdur.

„Vit fara at selja føstulávintsklæði og annað, ið vit hava havt liggjandi leingi, fyrri ein bíligan penga,“ sigur Jóanes Andreassen. „Tað, sum vit selja á loppumarknaðinum, er so bíligt, at vit ongan vinning hava av tí. Tað er meira fyrri at hava eitt sovordíð føstulávintsrok, at vit gera hetta.“

Byrjað verður mikudagin, og heldur loppumarknaðurin — sum teir kalla „Føstulávintsrok“ — fram til mánadagin, sum jú er føstulávintsmánadagur.

Ársins grýla

Umframt loppumarknaðin er eisini ætlanin at velja ársins grýlu á Torginum í SMS føstulávintsmánadag kl. 16.30. Bæði børn og vaksin kunnu vera við.

„Vit fara at hava eina dómsnevnd við trimum fólki, sum skal velja ársins grýlu,“ sigur Jóanes. „Tann besta fær heitið ársins grýla, men kortini fáa eisini nummar tvey og trý virðislønir.“

Fyrsta virðislønin er ein Nóna-bankabók við 1.000 innistandandi krónum, ein stór litmynd frá SMS-Foto og eitt steyp frá Rok-kjallaranum. Nummar tvey og trý fáa eisini stóra litmynd og steyp.

„Lat meg siga beinanvegin, at steypini eru nýggj, sjálvt um tað er Rok-kjallarin, ið letur tey,“ leggur Jóanes skemtandi aftrat.

Bíliga myndir

Sjálvan føstulávintsmánadag kunnu grýlur eisini fyrri einans 5 krónur fáa útið mynd av sær sjálvum í SMS-Foto.

Rok-kjallarin hevur ann-

ars eisini fingið eina sending við sera bíligum spildurnýggjum amboðum heim, og verða hesi seld á Torginum, meðan „Føstulávintsrokið“ er.

hj.

Í sambandi við „Føstulávintsrokið“ hjá Rok-kjallaranum á Torginum í SMS verður ársins grýla vald føstulávintsmánadag.

Mynd: Kalmar

Útvarps- og sjónvarps- ummæli

Johan
Samuelsen
skrivur

Jerusalem — heilagi staðurin

Sunnukvöldið var aftur føroysk sending á skránni í SvF — eg sigi aftur, tí í hesum nýggja árinum hevur verið ógvuliga tunniligt í so máta, og má hetta sigast at vera løgið, tí júst kanningin, sum SvF gjørdi fyrri nakað síðani, visti heilt greitt, at føroyingum dámar best sendingar, sum framleiddar eru her, og er tað púra natúrligt. Hóast sjónvarpsmiðilin ger okkum øll meir ella minni til heimsborgarar við hópum av felagsupplivissum saman við tí stóru verð, so verður føroyskt tilfar ongantið at forsmáa á nakran hátt, tvørturimóti, og eigur SvF at leggja sær tað í geyma. Hetta at kenna seg aftur í egnum umhvørvi, visir seg altíð at hava stóran týdning fyrri okkum menniskju, tað veri seg líkamikið, um vit lesa í eini bók, hyggja í sjónvarpið ella lurta eftir útvarpi. Útvarpið hevur í vetur verið óført í so máta, vit kunnu bara nevna sendingar sum „Góða morgun, Føroyar“, „Á tónatingi“, „Orðabókin“, „Fimmarin“, „Føroyar í dag“ o.s.fr., alt frálíkar sendingar, hvør á sin hátt; aktuellar, viðkomandi og upplýsandi — summar lættar, aðrar tyngri — júst ein skrá, sum uttan iva savnar eina stóra lurtafjöld viku eftir viku, og tókk eigur útvarpið fyrri aftur at hava smoygt upp um armar. Og her í hesum teigi, kunnu vit bert koma til ta niðurstøðu, hvat føroyska tilfarinum viðvikur, so er útvarpið klárt á odda. Og um eg so má siga, tann føroyski fjølmiðilin, sum vit all eru góð við, og harvið fela sum okkara, og tessvegna er útvarpið við tilíkk- um sendingum, meira enn nakar annar fjølmiðil, við til at stuðla upp undir neyðuga kjakið í samfelagnum.

Aftur til SvF sunnukvöldið. Heitið á sendingini var „Og dansurin gongur“, og Eyðun Andreassen skipaði fyrri. Og hvat skuldi verið meira sjálvsagt enn at tosa um dans og dansviðurskipti í bestu dansitið á vetri. Hetta var ikki ein sending, hvar vit bert fingur høvi til at lýða á, sum vanligt plagar at vera. Nei, Eyðun hevði fyrirreikað seg væl, og royndi at lýsa við vælvaldum orðum, eftir Jørgen Frants Jacobsen og Heðin Brú, hvat teir hildu, tað er, sum ger hin føroyska dansin til nakað serligt. Eisini royndi hann at lýsa munin millum, hvussu dansað verður, tá talan er um føroysk kvæði og danska visu. Og varð hetta gjørt við góðum dømum. Hann royndi eisini at greiða serliga unga fólkinum frá, at føroysk- ur dansur als ikki er so keðiligur og einsháttadur, sum mangan verður hildið — og samstundis setti hann fram spurningin, hvi alt fleiri og fleiri taka seg burtur úr føroyskum dansi? Her eru uttan iva fleiri orsøkir, men tveir meginorsøkir kundu verið nevndar fyrri at varðveit henda okkara mentunararv, og tað var, at álagt skúlunum at gera meira við dans og kvæðing, og hin, at gjørt dansifeløgini meira opin. T.d. havi eg ongantið hoyrt, at lýst verður, at høvi er hjá „vanligum“ fólki at tekna seg sum lim í einum- hvørjum dansifelagi — nei, hesi dansifeløgini, sum eg onga løtu ivist í, hava verið við til at varðveit fø- royyska dansin, síðani einaferð í 60-unum, eru tiverri fallin fyrri teirri freisting, ikki at hava verið før fyrri at endurnýggja seg, og er tað stórt spell fyrri dansin í dag. Einasti glottin fyrri framtíðina er barnadansur- in.

Á Sýnini týskvöldið sóu vit frálíka sending úr Jerusalem, sum danski tíðindamaðurin Jens Naun- tofte hevði lagt til rættis. Hann royndi at visa al- stóra týdningin hesin býur hevur fyrri tær triggjar heimsreligióinarnar: ta jødisku, ta kristnu og ta islam- isku. Sjónarmiðini, eins og fólkaløgini, ið búgva har, eru so ymisk, at torført er hjá okkum, sum standa uttanfyrri hetta stríð, at fata, hvussu nakrantíð sátt og semja koma at valda har um leiðir — tí allar mein- ingar, hjá øllum pørtum, botnaðu í religiøsari fanatismu, og har plagar sjáldan nakað gott at spyr- ast burturúr. Trupulleikarnir í Jerusalem hava sjáld- an verið so væl lýstir, øll sjónarmið sluppu fram- at, men niðurstøðuna, hana sleppur tú sjálf/ur at gera.

Henda TV-aktuelt sendingin er eitt skúladømi uppá, hvussu hesin fjølmiðil eigur at vera nýttur, tá hann er bestur.

Bróta inn í hjallar

Mikunáttina hevði onkur gjørt herverk í Vágs skúla.

Nógv var brotið inni í skúlanum, millum annað ein hurð, so ikki er farið fram við mýk- indum.

Eisini verður sagt frá nógvum innbrotum í hjallum í Vági, og sambært Fríu Føroy-

um í gjár verða inn- brot framd av neyð, tí mong ikki eiga fyrri mat í munin.

Av tí at tað, sum er í hjallinum hjá fólki ikki fær frið, hevur tað tí eisini havt við sær, at mong hjalshurðin

nú stendur stongd í Vági um náttina.

Tað hevur ikki verið neyðugt fyrr.

hj.